

JOAN JOSEP SOLER NAVARRO

RITME I ESTRUCTURA

Aurora Valero

(Homenatge)

2	0	2	0
LLOTJA DE SANT JORDI			
2	0	2	1

Aurora Valero 2013

JOAN JOSEP SOLER NAVARRO

RITME I ESTRUCTURA

Aurora Valero

(Homenatge)

2 0 2 0
LLOTJA DE SANT JORDI
2 0 2 1

ÀREA DE CULTURA / AJUNTAMENT D'ALCOI

President: Antoni Francés, Alcalde d'Alcoi

Coordinació: Raül Llopis, Regidor de Cultura

ARTS PLÀSTIQUES

CONSELL ASSESSOR:

Armand Alberola

Manuel Boix

Romà de la Calle

Fernando Castro

Carles Cortés

Tomàs Llorens

Miquel Navarro

Santi Pastor

Josep Sou

Feliu Ventura

Vicent M. Vidal

DIRECCIÓ: Antoni Miró

ORGANITZACIÓ: Equip d'arteEnred

COORDINACIÓ: Vicente Gascón

www.facebook.com/colectivoarteenred

FOTOGRAFIES: Javier Marina i Carles Muñoz

EDITA: Ajuntament d'Alcoi

© DELS AUTORS

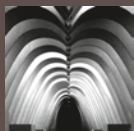
© AMB-DISSENY

© AJUNTAMENT D'ALCOI

CORRECCIÓ: Ximo Victoriano

IMPRESSIÓ: GRÀFIQUES ALCOI, S.L.U.

DIPÒSIT LEGAL: A 389-2020

LLOTJA DE SANT JORDI

AJUNTAMENT D'ALCOI

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT
AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTOS

arteEnred

ELS AUTORS CEDEIXEN VOLUNTARIAMENT ELS DRETS DE REPRODUCCIÓ

AURORA VALERO. Una vida de Docència i Pintura

‘Vesteix-me’ va ser la primera col·lectiva amb la que va començar l’any 2006, la Plataforma ArteEnred. L’objectiu del col·lectiu ha mantingut entre els seus principis, brindar noves possibilitats a totes les formes d’expressió emergent. ArteEnred amb artistes procedents de col·lectius com La Forja, Fossa Cogora, A.N.C.A. (Associació Nous Comportaments Artístics), ha protagonitzat des dels seus inicis, un creixement imparable, i cada vegada més artistes, amb formació acadèmica i qualitat irrefutables, participen en les exposicions per a les quals, han de treballar el projecte que se’ls proposa. Això suposa un esforç d’acomodament de disciplines, tècniques i plantejaments artístics que, d’alguna manera, queden reflectides en la mostra. Cada col·lectiva aporta tantes visions creatives, com artistes participants en cada postulat, sempre participen més de mig centenar. Cada opció es relaciona i produeix artísticament, i s’atenen a valors artístics, socials i humans tan presents en l’articulació i sentir d’ArteEnred.

Entre altres exposicions ArteEnred ens ha ofert: “Ceràmica infinites respostes” Museu de Ceràmica i Arts Sump-tuàries González Martí de València, desembre de 2009. “En Mirar-te-. Tot es transforma” Les Drassanes de València, setembre 2010. “Vicent Andrés Estellés. El fill del Forner que feia versos”, maig 2011 en Benimodo i Burjassot. “Ce-ràmica, infinites respostes” Museu de Ceràmica González Martí de València, setembre 2012. “Diàriament” en el Club Diari Levante EMV, octubre 2012. “Al voltant de Silvestre d’Edeta: La Dóna”, Les Drassanes, juny 2013. “El narrador d’objectes in memoriam Arcadi Blasco”, Museu de Ceràmica de València, Setembre 2014. “Artefacte” a Xest i Manises en 2015. “La incomunicació comunicada – Els aïllaments de Anzo” Castell de Ribera-roja del Túria, gener 2017. “Di-alogant amb Mestre” Museu de Ceràmica de València, maig 2018. ‘Leonardo da Vinci, de l’Observació a la pràctica’ Castell d’Alaquàs, novembre 2019.

ArteEnred ha dirigit ara, els seus estudis a una pintora valenciana de llarga trajectòria que té entre els seus havers, el seu activisme i compromís, per descomptat amb l’art i la docència, a les quals ha dedicat tota la seva vida, però també, ha lluitat per la visibilitat i els drets de la dona. Va ser la primera artista a la qual se li va atorgar l’any 1962 la Beca de la Diputació que consistia en tres anys d’estudis a Roma. De vocació artística molt ferma i prematura, va ser de les primeres i poques dones alumnes que, als anys cinquanta, van estar a l’Escola Superior de Belles Arts de Sant Carles de València, anticipant-se a les revoltes estudiantils del maig del 68. Jubilada ara de la docència, que no del món artístic, ha estat secretaria y membre de la Junta Directiva de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Carles de València. La defensa de la llengua des de la seva joventut, i la preocupació per la conservació del territori, han estat eixos de la seva trajectòria personal i artística, amb sèries i dècades dedicades a la seva activa defensa.

ArteEnred afegeix al seu currículum, que és ja, una consolidada dedicació a la posada en valor de l’art valencià, l’homenatge a una pintora en la Llotja de Sant Jordi amb l’exposició “Aurora Valero. Ritme i estructura”.

Arran d’una recent exposició, el professor i Catedràtic d’Estètica i Teoria de l’Art a la Universitat de València, Romà de la Calle, plantejava: “¿Quines són les claus explicatives per entendre, amb relativa capacitat sintètica, qui és Aurora Valero i quina és la seva trajectòria artística? Ens apunta Romà de la Calle que, “Les activitats professionals d’Aurora Valero s’han centrat, al llarg de la seva vida, especialment en un parell de vessants, la docència, unida a la investigació, i l’expressió artística, principalment centrada en la pintura”.

La seva tasca docent, al llarg de 44 anys de la seva activa vida acadèmica. Cinc cursos, en Ensenyaments Mitjans. Després, Aurora Valero va realitzar oposicions a càtedra de Magisteri, el 1969 i des de llavors, fins a la seva jubilació, ha romàs dilatadament adscrita a les universitats de Còrdova, Barcelona i València-Estudi General.

“Aurora Valero sempre s’ha mogut, pictòricament, –segons Romà de la Calle– entre l’equilibri i l’excés de formes,

d'estructures i cromatismes, de gestos prenyats de suggerents moviments, sempre a la recerca de nous i radicalitzats espais cosmogònics. Aquest ha estat el seu món plàstic, summament particular i expressiu: un recorregut permanent i intens entre la representació inicial dels seus treballs i la gradual recerca de la complexa configuració present. Perquè de configuracions cal parlar, sens dubte, en referir al seu univers compositiu, trenat de relacions i d'elements, de tensions i abstractes jocs formals”.

En la seva infantessa, durant la postguerra, Aurora Valero (Alboraia 1940) dibuixava a la paret amb guix i sobre la terra amb un punxó. Als seus tretze anys, va descobrir les grans obres d'art i trià la professió d'artista-pintora. Entre 1952 i 1955, va estudiar Dibuix, Composició Decorativa i la Història de l'Art a l'Escola d'Arts i Oficis Artístics de València. El 1961, va obtenir el títol de Professora de Dibuix per l'Escola Superior de Belles Arts de Sant Carles de València. Es va titular com a mestra d'ensenyança primària a València el 30 de setembre de 1968.

Al maig de 1988 es va graduar com a Doctora en Belles Arts. Universitat de València amb la tesi doctoral sobre la composició i l'estructura formal en l'obra plàstica de Manolo Millares.

6 El 1959, va fer la seva primera exposició col·lectiva a Segòvia, titulada “Pensionados del Paular” on li van concedir la Medalla de Bronze. Des de llavors, les pintures d'Aurora Valero van ser presentades en nombrosos salons oficials i exposicions col·lectives com: en el I Saló de L' Art Lliure a París en 1961, Pintors Mediterranis (Nova York, 1967), La dona a la cultura actual (Toledo, 1976), Cent anys de pintura valenciana (València, 1976), Pintors hispanoamericans, portuguesos i espanyols (itinerant per Israel, Xile, Argentina, Uruguai... 1986), Interarte de Valencia y ARCO de Madrid en 1986 y 87. En Nosotras por nosotras en el Instituto Mexicano de Washington, Alicante y Castellón en 1998. En la inauguració del Museu d' Alacant , 2001, Kunst (Maguncia, 2003), a L' IVAM de Valencia, en A contratemps: Mig segle d'artistes valencianes 2018, a Dubai en 2019, a Bolonia, Corea del Sud, Japó, ... entre d'altres i de manera individual a Bancaixa, Valencia, 1991, al Palau de la Música de València, 200-2001, a la Biblioteca Valenciana en 2001, a la Universitat Politècnica de Valencia, en 2004, a la Sala de les Drassanes de Valencia al 2007, al Colegi d' Espanya a París, 2011, Estat de Mainz en 2005, Universitat del Espai IRS en Stuttgart.

L'any 1962 es va instal·lar a un estudi minúscul que va ser lloc de reunió de nombroses i importants persones. Per allí van passar de manera individual però assídua, Vicent Aguilera Cerni, Ribera Belenguer, Alcon, Enric Mestre, o el mateix Manolo Valdés.

Amb gent universitària de tot tipus, de la ciutat i del poble, van crear un cine- club que es va anomenar “eos” (Deesa de l'Aurora en honor seu). Això amb l' ajuda del sacerdot del poble D. José Lluch.

També es va formar un grup de teatre que feia lectures teatrals en públic i també representacions de Calderón, Ionesco... pot ser per la influència d'aquelles lectures i per les visites de José Sánchez Sinisterra, tot i ajudats per la lectura de la revista “Aulas” que rebien assíduament. També participaven altres personatges d'ideologia d'esquerra: com Javier Paniagua. Van ser uns anys de gran activitat socio-artística per tots ells i revolucionaris pel poble d'Alboraia.

Durant aquest període, la pintora va treballar també creant obres que coincidien amb els esdeveniments del moment, anunciant la revolta de maig del 68 on predomina el color negre. Aurora Valero denunciava la realitat de la vida caòtica del segle XX a obres més concretes i més dures que la sèrie anterior influïda per sentiments i lectures existencialistes.

Aurora Valero ens assenyala de quina manera influeix en la seva carrera la pensió de la Diputació Provincial de València l'any 1962. El 1964, va realitzar la seva primera exposició individual al Palau de la Generalitat a València.

“Vaig ser la primera dona pensionada al llarg de la seua historia. Mai no s'havien presentat dones fins la dècada dels anys 50 i en aquest període en foren ben poques les candidates presentades.

Hi havien tres opcions:

–Pintura-Figura. –Pintura-Paisatge. –Gravat.

Jo em vaig presentar en primer lloc a Pintura-Figura. Encara que vaig ser finalista no vaig obtenir cap vot. La va aconseguir Fco, Javier Sebastiá Marés. Després vaig oposar a Pintura-Paisatge. En aquest cas, també vaig quedar finalista i vaig obtenir dos vots contra els tres de José Ricós que va aconseguir la pensió. Finalment, cabuda, cabuda, vaig tornar a presentar-me a Pintura-Figura i vaig aconseguir-la per unanimitat... Tota una odissea.

Els exercicis foren eliminatoris. L'últim d'ells es pintava a un local de la Plaça de Manises i estàvem totalment incomunicats a fi que no poguérem rebre cap ajuda exterior.

De vegades, alguns membres del tribunal (anomenat "Comisión de Bellas Artes"), passaven per vorer com evolucionaven els treballs i en una ocasió els vaig sentir comentar "Que lástima que sea mujer", la qual cosa em feia patir i m'enfuria per que si no pensaven mai donar-ho a una dona ¿Perquè ens feien competir malgastant energies, temps i diners? Podien albirar una clàusula en la convocatòria i dir que quedaven excloses les dones...

Vaig tindre sort per que només vam quedar dos finalistes i l'altre era mol fluixet. Pobret, ja es mort, però no havia punt de comparació. A ell li varen donar la de Gravat a la que també opositava.

Al acte del lliurament, en pujar al estrat, em varen felicitar encara que un d'ells va dir: "A ver si ahora te casas y se pierde la beca"

La beca es donava per realitzar estudis a Itàlia, principalment a Roma. Es podia perllongar durant 3 anys revisant els treballs que es presentaven cada any. L'exigència més important, ineludible, es que foren obres pintades a la manera «clàssica», es a dir, que no es podien fer interpretacions personals i mol menys "modernes". Per això i donat que jo ja estava pintant la meua primera sèrie de "expressionisme líric", l'últim any em vaig cansar i com que m'havien demanat una gran composició sobre Alfons el Magnànim, vaig abandonar i no vaig acomplir el tres anys de beca.

Per eixe motiu, el "cap de dona" que figura a la exposició "Memòria de la Modernitat" es com es. Podria haver-lo fet qualsevol. I no crec que en ell es troben els trets identificatius de la meua pintura posterior.

Quan vaig visitar la exposició i vaig vorer el quadre en mig de obres "modernes" de gent com Heras, o d'altres, em vaig sentir estafada. Per que, la Pensió arribà un moment en que s'anul·là i es va substituir pels premis Alfons Roig al voltant dels anys 80 i les cosses havien canviat molt en aqueixos 20 anys. Ara els jurats eren persones obertes que cercaven tot el contrari: la personalitat y la trajectòria de l'artista, la originalitat i la modernitat.

Em sembla un agravi comparatiu posar la meua obra de 1963, totalment condicionada per les circumstàncies junt a les que es varen premiar després. Les condicions eren totalment diferents i en lloc de igualar la qualitat de les seues col·leccions, ho exposen tot junt, com si jo, en aquella època, no haguera estat fent una obra personal interessant i moderna a l'altura dels demés".

En aquest moment va exposar amb la pintora abstracta de nacionalitat alemanya Ana Peters Ivert, presentant el catàleg Tomàs Llorens. També va exposar en 1967 a la Sala Mateu, amb els pintors Manolo Boix, Heras i Armengol entre altres, formant el grup anomenat "284 dies d'Art a Mateu" durant un any complet, alternant-se les exposicions individuals a l'una que les col·lectives del grup. Des dels seus inicis va mantenir una amistat molt fructífera amb Vicente Aguilera Cerni i Joaquim Michavila i Salvador Soria.

Aurora Valero ha compaginat la seua dedicació a la pintura des de sempre, amb la educació, a la que ha dedicat 44 anys. Tot això per considerar que, ambdues, poden canviar la societat i millorar la sensibilitat dels seus membres, ajudant-los a aconseguir una harmonia interna i una qualitat de vida més enriquidora. Dues vessants a les quals ha incorporat també el seu tarannà investigador.

Aquests son els trets més importants del seu quefer humà.

Des de la pensió de la Diputació Provincial de València l'any 1962 ha realitzat més de cent exposicions individuals.

Repassem les successives etapes pictòriques d'una llarga i fructífera trajectòria.

Assenyala Roman de la Calle: "L'experiència creativa i la recerca artística han estat, com estem veient, destacades companyes del seu itinerari. les 20 sèries que componen el total de les seves fases de treball. Una sola línia mestra a la base que impregna totes les sèries pictòriques d'Aurora Valero: la seva potència expressiva així com del compromís –a vegades rotundament social i sempre absolutament plàstic–"

Va començar la seva obra en 1972 amb un expressionisme líric que es va radicalitzar fins a aconseguir, l'any 1965, una tensió plàstica dramàtica i temperamental. Una influència notable va ser l'obra de García Lorca.

Evolucionà cap a un simbolisme relacionat d'alguna manera amb el Pop Art en els dos anys següents i, moguda per una inquietud experimental, va explorar diferents materials i tècniques en la dècada dels 70 fins aconseguir una abstracció depurada i geomètrica en la qual va introduir-hi el relleu.

L'any 1978 va iniciar una revisió de les formes clàssiques en la seva sèrie "Homenatge a Fídies" a la qual va seguir una tendència més colorista denominada "L'Horta".

El 1982 va reprendre la figuració dels anys seixanta amb la sèrie anomenada "La dona", on els grans personatges femenins van ser protagonistes per l'interès de la pintora de denunciar la situació social de la dona: Gea, Antea, Magna Mater i Magna Dea s'hi manifestaven intensament dramatitzats.

Altres sèries van intercalar plantejaments més abstractes com la denominada "Contrast" o la que va prendre el nom de "Bereshit Bará", on hi va introduir l'or com a matèria plàstica.

Segueixen les dues sèries: "Els Immortals" i "Arxipèlags". En la primera va realitzar una fusió de les arts en incorporar-hi la poesia de Vicente Aleixandre i la música d'Àngels López Artiga. La segona investiga l'articulació de les formes, sobre mòduls que es poden muntar i compondre de forma diferent segons un joc d'ordinador.

Les seves últimes sèries "Somnis de l'Alba", "Retorn a Ítaca", "Àgora" i "Laberints", es componen sobre grans formats, ritmes, espais oberts i colors transparents amb predominança del blanc. La Grècia hel·lenística ha estat molt present des del Friso del Altar de Pergamo.

La darrera i última sèrie, ha estat titulada el cosmos i es una reflexió sobre l'univers on este s'interpreta com una sèrie de esdeveniments plàstics en els quals es fa palesa la energia, el moviment i la transformació de les galàxies. Es una de les series més interessants on la figura humana desapareix engolida per altres esdeveniments i morfologies que tracten de altres metamorfosis de la energia com un fonament ineludible.

En la seva pintura destaca la força i el caràcter dels contrastos i dels traços gestuals i texturats, així com l'autenticitat dels seus plantejaments plàstics que es produeixen, sempre, des d'una profunda meditació i sentiment.

Aurora Valero ha realitzat una aproximació al tapís, al cartell i a la ceràmica. També ha publicat dos llibres: «L'Art de la pintura en la Prehistòria: Instint, Harmonia i Construcció» el 1995 i «El Mar pintat: La pintura mural del Mediterrani Antic l'any 1996». Ha escrit diversos articles per a revistes especialitzades d'Art i de Didàctica.

Tanmateix, ha participat en diversos projectes d'investigació com L'Art com a argument educatiu a la Universitat de València o el projecte Sòcrates-Comenius en col·laboració amb Itàlia, Polònia i València.

La seva obra es troba en diversos museus i col·leccions com el Museu de Belles Arts Sant Pius V de València des de 1970, el Museu Popular d'Art Modern de Vilafamés des de 1980, el Museu d'Art Contemporani d'Elx des de 1980, The San Francisco Museum of Contemporary Hispanic Art des de 1989, el Museu de la Solidaritat Salvador Allende de Xile des de 1991, l'IVAM de València, etc. Així mateix, es pot veure en col·leccions com Bancaixa de València, les universitats de Barcelona i de València, l'E.U. de Tarragona, la Diputació de Jaén, la Library of Congress a Washington, l'Ajuntament de Magúncia, la Universitat IRS de Stuttgart, el Museu de les Amèriques a Florida, etc.

Es pot dir que ha estat una vida plena en la que ha posat tot el cor i sensibilitat.

Diu Aurora:

“Un dia, al vespre de la meua vida, es va produir l'encontre d'una profunditat extraordinària amb la poesia de Carles Duarte, sobretot en aquest poema on ell es pregunta: ¿En quin dels teus records vas ser més tu?

Hom és sempre el mateix. L'ésser no canvia. Però el temps i les circumstàncies sí que van modelant aqueixa difícil aventura de l'existir. I quan mires cap enrere, trobes la teua vida i l'exactitud dels moments, dels records, –que ara es veuen amb tota precisió– que han conformat els rencontres amb tu mateix. Ara són paleses les decisions i les finalitats que han guiat els teus actes –de manera més adient o menys dolorosa– i també, fins i tot, allò que has intuït, o desitjat, has somiat o has descobert; en resum, el lloc on has intentat arribar o el racó on t'has arrecerat per viure.

Present, com una petjada més, Duarte també assenyala dues opcions: caminar acotxant el jo esquifit, ordinari, menut i quotidià que no et demana res, o arrapar-se al jo gran, que et permet eixamplar-te, riure i plorar de goig o de malenconia, albirant l'univers, aventurant l'elecció que, sense dubte, hem de fer amb els ulls enterbolits de boira i sempre amb el cor obert a l'esperança. ¿Quant patir i quant gaudir de les nostres aspiracions!... I a més a més, ¿quanta humilitat es necessita per comprendre i per no sentir-se cargolat davant aqueix espai complex on ens ha tocat néixer!...

Un encontre així és, de veritat, prodigiós. Hom ho sap des de sempre però potser mai no ha trobat les paraules per expressar-ho. Quan Carles Duarte ens parla, tot esdevé nítid, com l'aigua clara i fresca que voldríem no parar d'engolir a glopades, perquè és allí on es descorre el vel del misteri i sentim que, en la vida, hi ha molt més del que pensàvem, i del camí que estàvem traçant.

Sí. En quines de les meues sèries pictòriques he sigut més jo? Perquè n'hi ha hagut més de quinze, cadascuna amb un plantejament diferent des que varen començar allà pels anys seixanta. Unes més romàntiques, altres més simbòliques, altres més contundents... i sempre cercant una veritat que s'esvanís, perquè la línia de l'horitzó sempre s'allunya un poquet més fins a l'infinít quan volem atrapar-la.

Si alguna cosa pot justificar-me és, precisament, aqueixa recerca que no ha parat mai. He hagut de recórrer el laberint del meu destí com Teseu, tot i sabent que no hi ha eixida. Que cada colze de l'estret passadís no hi porta cap perspectiva nova, que sembla que no recorrem cap espai i que sempre estem al mateix lloc. Això que pareix tan evident en l'exemple que he escollit, de fet, en la realitat no acaba de ser així. Anem sempre endavant i si l'experiència ens fa sentir que al final no arribarem a cap banda, l'esforç que hem realitzat és segur que aprofitarà per a alguna cosa i que, almenys, ens haurà ajudat a trobar un camí lúcid per a viure.

La pintura ha estat per a mi una finestra oberta del laberint des d'on jo m'he abocat al buit exterior, a l'infinít. No m'ha importat massa que fos figurativa o abstracta. El que ha sigut indefugible és que amb ella devia donar un testimoni de vida, de força continguda, del ritme melòdic o irat de qualsevol ésser que pobla la natura i que deuria contenir el secret que mai no es desvetllarà però sempre intuïrem des de la talaia del nostre temps viscut.

No és, doncs, necessari tractar de cercar-hi assumptes literaris. És com és. Amb la força vital de l'existència i les aspiracions dels que volem penetrar-hi i estimar-la”.

JOAN JOSEP SOLER NAVARRO

Historiador del'Art. Editor de la Revista y Canal Sinergias4G Arts Visuals. Membre d'AVCA. Associació Valenciana i Associació Internacional de Crítics d'Art. Membre del'ICOM-UNESCO. Consell Internacional de Museus. Membre del Col·legi Oficial de Llicenciats i Doctors en Filosofia, Lletres i Ciències de València, Secció Historiadors del'Art.

EVOLUCIÓ D'ARXIPÈLAG II. 2005. Tècnica mixta llenç, 162 x 130 cm.

EVOLUCIÓ D'ARXIPÈLAG VI. Tècnica mixta lleng, 116 x 116 cm.

AGORA V. 2010. Tècnica mixta taula, 170 x 170 cm.

AGORA X. 2010. Tëcnica mixta taula, 170 x 170 cm.

AGORA III. 2009. Tècnica mixta taula, 165 x 165 cm.

AGORA VI. 2010. Tècnica mixta taula, 170 x 170 cm.

LABERINTS XII. 2010. Tècnica mixta taula, 220 x 170 cm.

AGORA XII. 2009. Tècnica mixta taula, 230 x 200 cm.

SOMNIS DE L'ALBA V. 2006. Tècnica mixta taula, 230 x 200 cm.

SOMNIS DE L'ALBA XX. 2006. Tècnica mixta taula, 230 x 200 cm.

LABERINTS XXI. 2011. Tècnica mixta taula, 110 x 100 cm.

LABERINTS IX. 2010. Tècnica mixta taula, 170 x 170 cm.

ORIGENS. 2015. Tècnica mixta taula, 170 x 160 cm.

DANÇA LÚDICA. 2012. Tècnica mixta taula, 170 x 170 cm.

EN EL LABERINT. 2012. Tècnica mixta taula, 170 x 175 cm.

ESTRUCTURA ESPACIAL. 2017. Tècnica mixta taula, 163 x 200 cm.

27

UNIVERS COMPLEXE. 2019. Tècnica mixta taula, 110 x 130 cm.

CAP A L'INFINIT. 2019. Tècnica mixta taula, 110 x 130 cm.

MACROCOSMOS ÉTNIC. 2020. Tècnica mixta paper, 490 x 150 cm.

LABERINTS XV. 2020. Tècnica mixta taula, 170 x 240 cm.

HOMENATGE A AURORA VALERO

HERRERO&CEBRIÁN

CONSUELO GONZÁLEZ MELLADO

CLAUDIA LÓPEZ

ELVIRA FERRER MACIÁN

DOLORES FURIÓ Y ÁNGELES LÓPEZ

PEPA A. ARRÓNIZ

ANTONIA CARBONELL

TERESA APARICIO

ISABEL LLORENS

ENCARNA ARNAL

ENRIQUE MONTORO ANDRÉS (MAE)

JESÚS MARTÍNEZ LÓPEZ

VICENTE GASCÓN GARCÍA

JOSÉ MANUEL RAMOS

MARIBEL SALAS

STÜBING

JAVIER MARINA, PILAR GARCERÁ

CARLOS PÉREZ-BERMÚDEZ

VICENT APARICIO GUADAS

LEONOR SEGUÍ NEBOT

JOSÉ MIGUEL ALGUER ROMERO

FRANCISCO IVARS HURTADO

SABINA REQUENA OLTRA

AMPARO SANTAMARINA

REME TOMÁS MARRAHÍ

CARMEN CAROT

RAQUEL MIRA BASTIDAS

ROSA SORIANO MARZAL

FUENSANTA NIÑIROLA

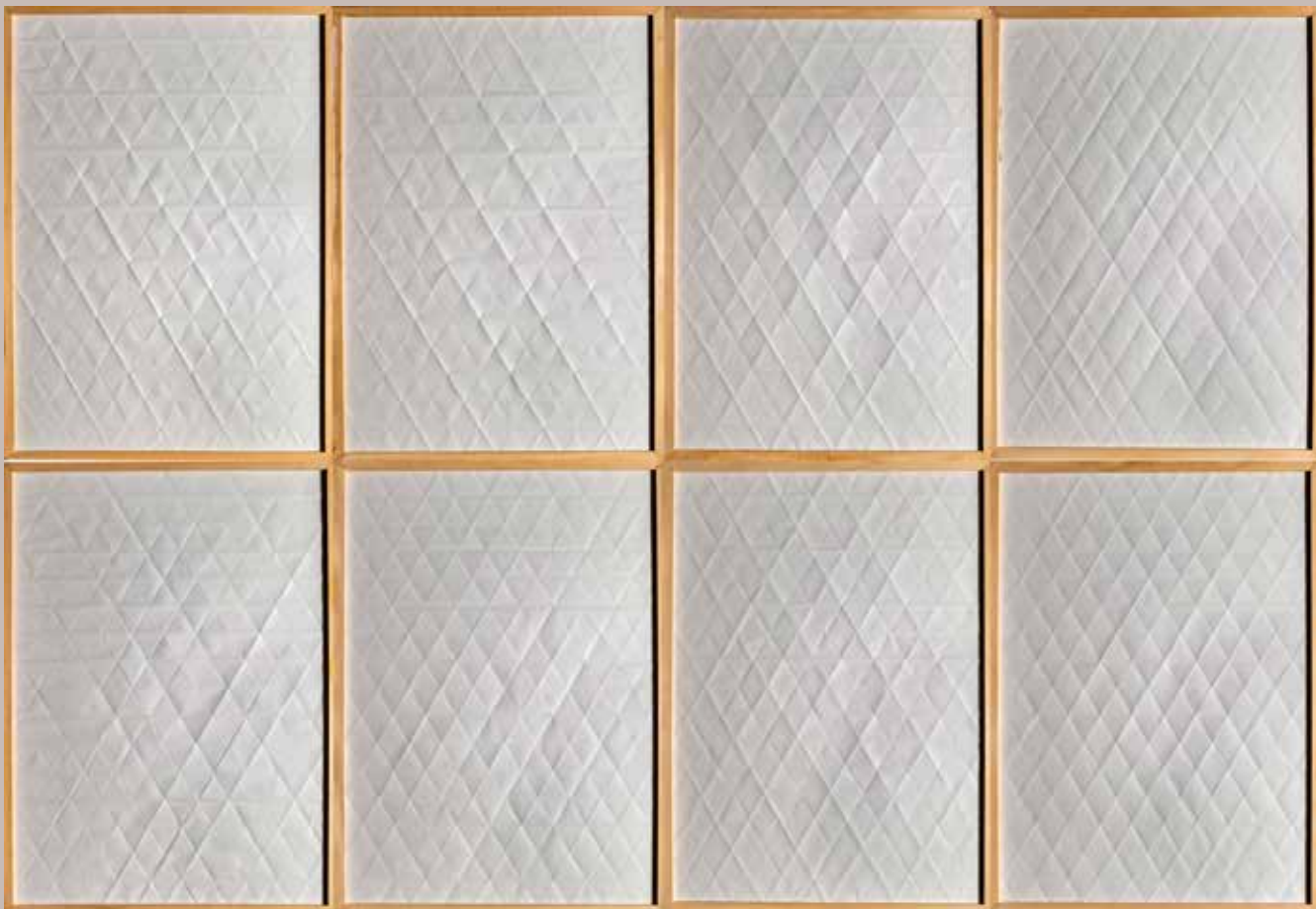

CLAUDIA LÓPEZ

ANTONIA CARBONELL

ENRIQUE MONTORO ANDRÉS (MAE)

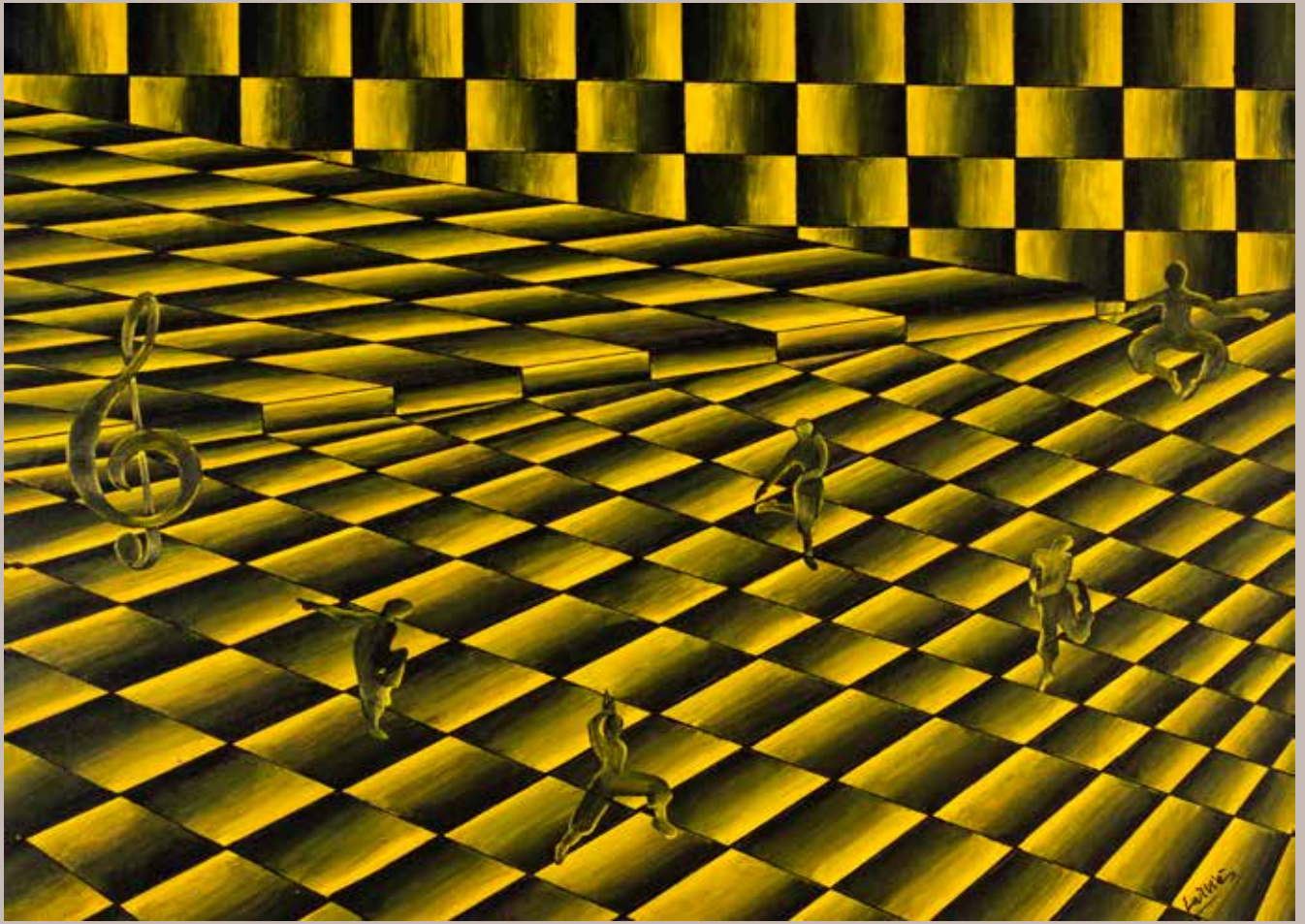
VICENTE GASCÓN GARCÍA

MARIBEL SALAS

JAVIER MARINA, PILAR GARCERÁ

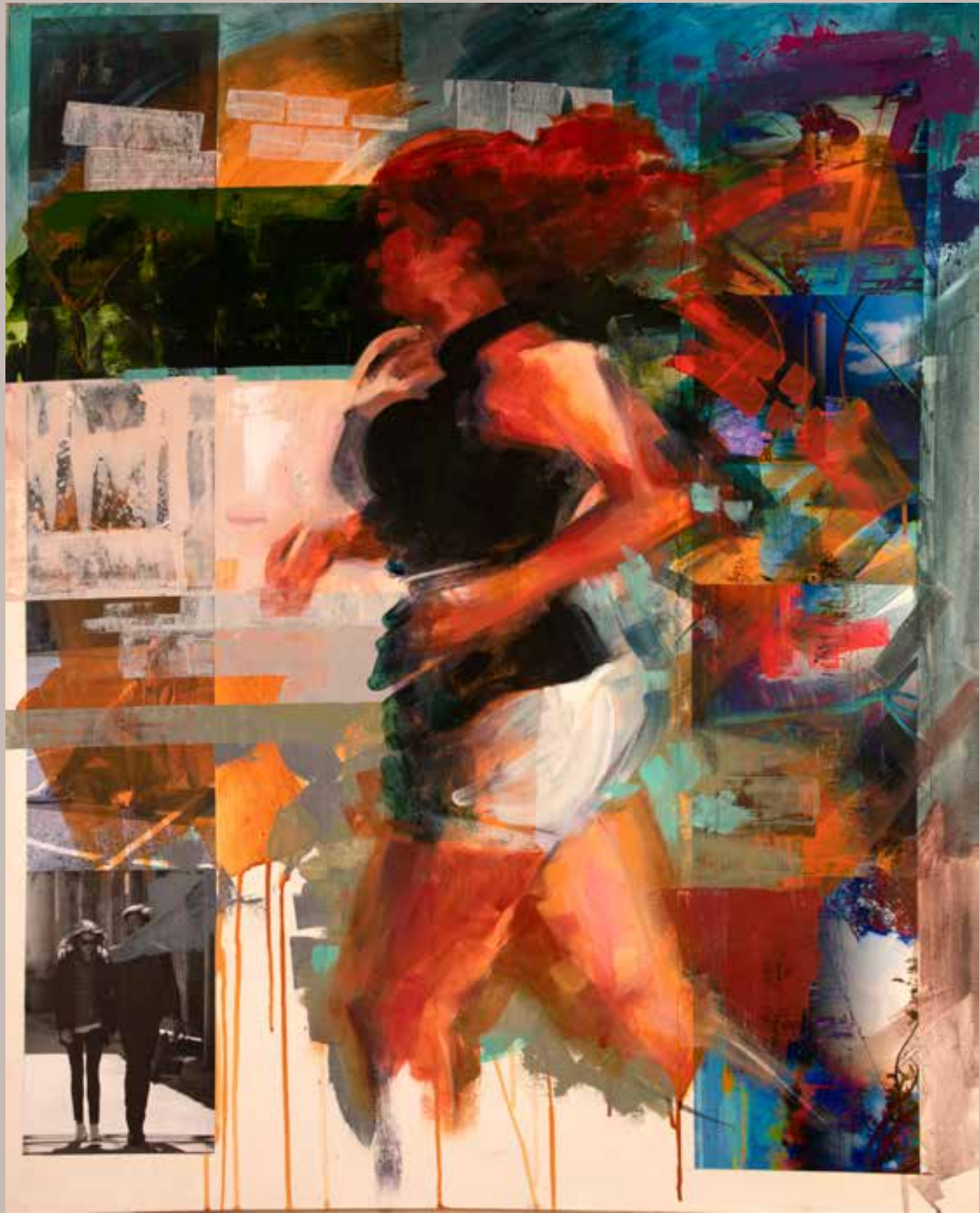

VICENT APARICIO GUADAS

LEONOR SEGUÍ NEBOT

JOSÉ MIGUEL ALGUER ROMERO

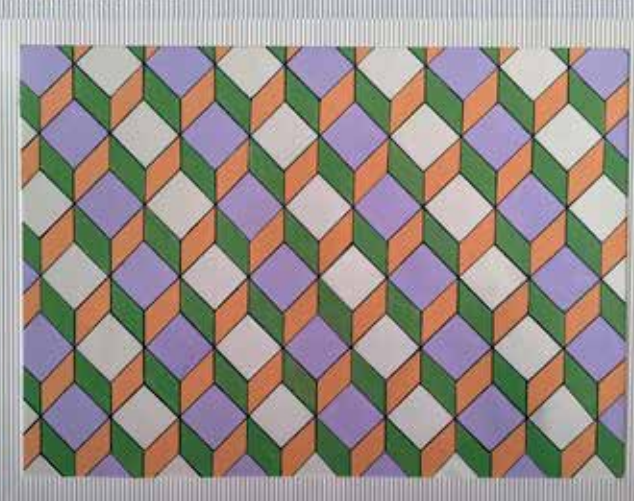
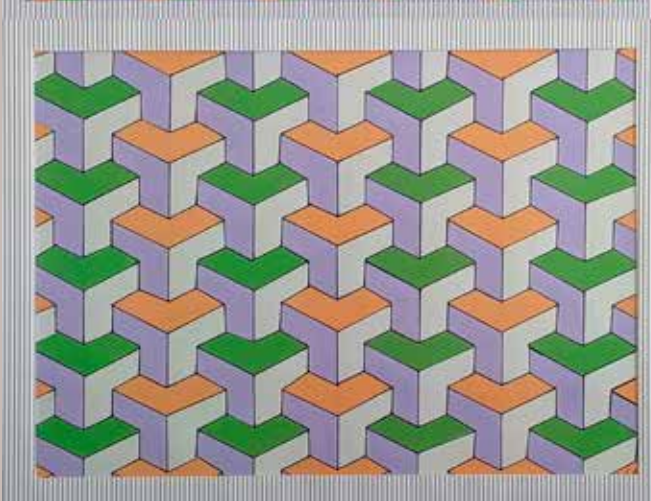
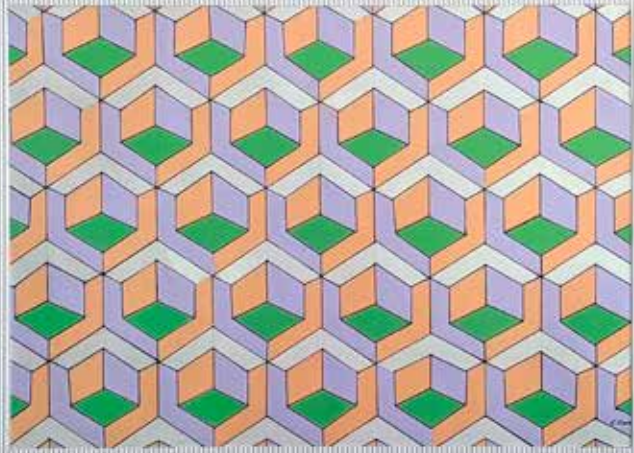
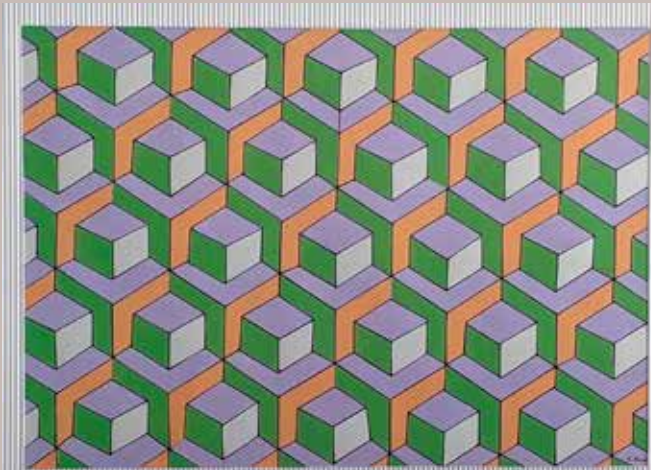

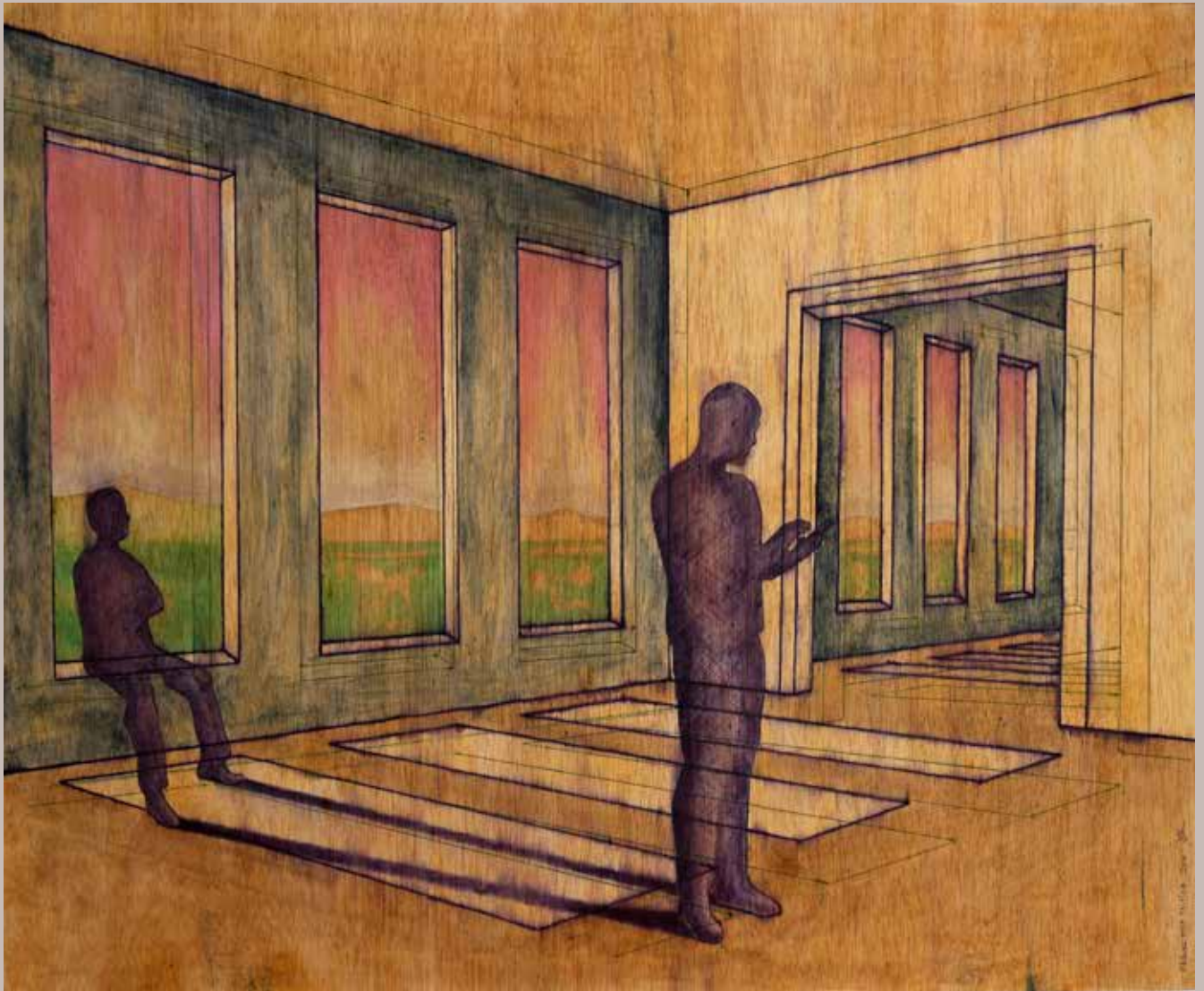

SABINA REQUENA OLTRA

RAQUEL MIRA BASTIDAS

FUENSANTA NIÑIROLA

Herrero&Cebrián

“Aurora Consurgens”

Acrílic sobre paper

184 x 165 cm

Contacte:

herrerocebrian@gmail.com

Va fer Moisés una serp de bronze i la va posar sobre una asta; i quan alguna serp mossegava a algun, mirava a la serp de bronze i vivia. Nm. 21, 9

61

Consuelo González Mellado

“Equilibrio”

Acrílic

120 x 120 cm. (políptic de quatre peces)

Contacte:

cg_mellado@hotmail.com

Claudia López

«El vaivén». Acrílic, 97 x 130 cm

Contacte: claudialopez006@gmail-com

El vaivé continu de les ones interiors ritmen cada impuls de vida. Afloren tots els sentits, un a un i tots un.

Sent aqueixa ronda mental contínua, carrusel de notes, previsibles, alleujant amb la seua repetició, cada nota l'una després de l'altra.

Percebo qual vindrà després, participa en el descórrer del vel. M'alleuja, cada vegada més clar : fora tot il·lusió, dins realitat. El vaivé.

Una vegada i una altra, sense parar, repeteix una vegada i una altra per a alliberar.

62

Elvira Ferrer Macián

“Competitividad”. Acrílic, 162 x 97 cm

Contacte: info@actnart.net

Dolores Furió y Ángeles López

Artistes, investigadores i docents de la Universitat Politècnica de València

“Estructuras continuas”. Instal·lació de paper plegat, 220 x 422 cm

Contacte: Dolores: dofuvi@esc.upv.es.

Ángeles: maloiz@dib.upv.es.

www.vjing.es

Del lat. *structūra*.

Disposició o manera d'estar relacionades les diferents parts d'un conjunt.

Sensació perceptiva produïda per la combinació i successió regular d'estructures de paper en la instal·lació, amb una gran carreguen poètica.

Pepa A. Arróniz

“Statikê”. Fotografia sobre tela, 140 x 100 cm. Foto: Joaquín Abril

Contacte: www.pepaarroniz.es
@pepa.aroniz

Quan un cos és sotmés a la força d'un element immobilitzador, la paralització que experimenta és directament proporcional a la força exercida sobre ell. A la vegada, la superposició d'imatges estàtiques d'aquest cos genera una falsa il·lusió de moviment.

Antonia Carbonell

“Díptico”. Gres amb engalbes, 75 x 25 x 11cm

Contacte: [facebook.com/yau.cacau](https://www.facebook.com/yau.cacau)

L'impuls de vida per a Aurora Valero és, l'ofici de pintar. La condició ineludible de la seua transitar per la vida és, dona Des d'aqueixa mateixa perspectiva treballem moltes altres dones i, des d'aqueixa sintonia prenem consciència en l'associació de *Arteenred que es feia necessari centrar la nostra mirada en l'obra i la trajectòria d'una dona, mai abans ho havíem fet. Així va nàixer el projecte sobre Aurora Valero que hui culmina, felicite i agrisc al grup que ha fet possible aquesta exposició, sens dubte necessària.

Teresa Aparicio

Graduada en ceràmica per l'Escola d'Arts i Oficis Artístics de València. Beca per al seminari d'estudis ceràmics de Sargadelos (Lugo). Residència en The Ceramic Cultural Park, Shigharaki (Japó)

“L'esclat”. Gres vidriat, 30 x 50 x 38 cm

Contacte: tapariciom@gmail.com

La complexitat del fet simple, la força de les emocions, la passió que et porta a la creativitat,

la bellesa,
la vida,
un esclat

Isabel Llorens

“Manoll de flors”. Porcellana, esmalts, 50 x 23 x 3 cm

Contacte: 665110856

isa.llo.bo@gmail.com

Les guillotinem sense llàstima ni pietat, el seu pecat sols és ser precioses. “Qué bé que lluirà aquest manoll de flors a la nostra llar!”, com que eixa sembla ser l’única finalitat de la seua existència. Les flors, humils i resilients, ens ofereixen la seua bellesa com a resposta.

Encarna Arnal

Llicenciada en Belles arts per la facultat Sant Carles de València. Catedràtica de Plàstica en Batxillerat

64

“Ascender”. Tècnica mixta sobre taula, 80 x 60 cm

Contacte: arnalmoreno@yahoo.es

El ritme és l’harmonia del moviment, la seua música en desplaçar-se, bé sinuosament o en forma intempestiva, pels racons de la història, l’art o la vida. L’obra d’art com a expressió del nostre món, sentiment o idea, comporta un ritme que la fa única, personal i viva.

Així ho trobarem en les estructures que ens conformen, ens habiten o en les senderes que construïm, perquè la vida és moviment. Ascendir implica un moviment, de creació en construcció.

Enrique Montoro Andrés (MAE)

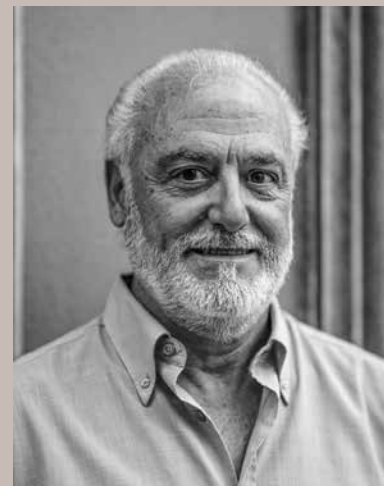
Llicenciat en Art per la Universitat de València, diplomad per l’Escola de Magisteri, titulat en Formació Professional per l’Escola de Mestratge Industrial de València

“Al vent de l’est i de l’oest”. Acrílic sobre xapa. Díptic 100 x 162 cm

Contacte: 628427231

enriquema@gmail.com

Segons paraules de Joan Miró, un quadre no s’acaba mai, tampoc es comença mai, un quadre és com el vent: alguna cosa que camina sempre, sense descans.

Jesús Martínez López

“Soportes”. Tècnica mixta, 127 x 77 cm

Contacte: 656 923 707

jmartinez@arteenlaweb.com

www.arteenlaweb.com/jmartinez

Vicente Gascón García

Membre de A.N.C.A. (Associació de Nous Comportaments Artístics), de l'Acadèmia Estúpida de les Arts i les Lletres (BICPO) i coordinador de arteEnred

“Ballant amb les estrelles”. Ferro policomat, 127 x 98 x 45 cm

Contacte: vicentegasgar@gmail.com

Instagram: @vicentegasgar

Balleu com si no hi haguera un demà, balleu no sota les estrelles, balleu amb les estrelles, fondre-us amb elles i perdre-us en la infinitat del cosmos.

Dansa nocturna que desdibuixa els perfils, només reflexos de nit estavellada sense lluna, al compàs dels sons de la foscor, que murmuren melodies a les oïdes del cor.

José Manuel Ramos

“Sabina”. Talla directa en fusta de savina, 55 x 22 x 18 cm

Contacte: ramos.escultor@gmail.com

És tant d'amor...

El que sent per tu,

I castiga la meua ànima.

És tant d'amor...

Que em porta cap a tu

Sense saber on andes

És tant d'amor...

Em fa por de pensar

Què tu no sentes res.

És tant d'amor...

No és possible sentir

Tant de fred en el meu llit.

No hi ha dos sense tres

Tu em dius que

Portes dins

Aqueix «no sé què».

No hi ha dos sense tres

Jo et dic: el teu cos

Porta ganes

De voler.

Joaquín Sabina

Maribel Salas

“Cunas para agua”. Gres i cristall , 60 x 60 cm 4 quadres

Contacte: mb.salas@hotmail.com

face: Maribel salas ceramica

Instagram: [maribelsalas.ceramica](https://www.instagram.com/maribelsalas.ceramica)

Els meus ulls visionen i es recreen amb el ball espectacular que creguen les ones i el moviment de l'aigua de la mar i els rius.

66

Stübing

“BotaniKa: Sukurin”. Cianotipias - llibre artista - paper washi i cal·ligrafia, 30 x 30 x 130 cm

Contacte: <http://gerardostubing.com/>

instagram @stubing_artist

El meu projecte creatiu actual recorre a una hibridació alquímica de diverses tècniques fotogràfiques (ferrotipos, ambrotípos, cianotipias, argirotipias, etc..) i de gravat en la qual s'integren els segles XIX, XX i XXI per a aconseguir obres concordants amb un concepte transmodernista de l'art. Formalment em moc entre una figuració i una abstracció ambigua, però sempre part de la biomorfologia dels organismes.

Javier Marina, Pilar Garcerá

Javier Marina, estudis a l'Escola d'Arts Aplicades i Oficis Artístics de València. Professor de fotografia. Pilar Garcerá, graduada per l'Escoles d'Arts aplicades i Oficis Artístics de València. Cursos de pintura a l'oli, estampació, gravat i restauració en els CEFIRES de Godella, Torrent i València

“Quintet”. Pintura acrílica sobre tauler, 50 x 70 cm

Contacte: pilargarcera@gmail.com / josejaviermarina@gmail.com

Ritme de musicalitat.

Cossos que flueixen i tremolen.

Passos que colpegen les lloses.

Àgil ritme de les trepitjades que faran ressonar les notes dels passos.

Carlos Pérez-Bermúdez

“Huerta de Alboraiá”. Acrílic sobre Fusta, 100 x 100 cm

Contacte: 626 397 742

carlos.perez-bermudez@uv.es

En els seus quadres la vida brolla amb els seus gestos expressius. Diu que es deixa portar pel que li suggereixen els primer traços i taques en el llenç, un principi instintiu, inconscient en què a través del joc plàstic i la necessitat de pintar li porta a conformar les seues imatges de cossos o altres formes dinàmiques. Aurora ha pintat abans. Ara pinte jo alguna cosa que he vist: cultius d’Alboraiá, colors d’horta, gestos vegetals retallats.

Vicent Aparicio Guadas

“Rizomes 0.0”. Tècnica mixta, acrílics, paper verjurat sobre llenç, 100 x 100 cm

Contacte: vaparicioguadas@hotmail.com

El rizoma no és ni arbre ni arrel, perquè no aspira a ser un model enfront d’altres models. No és, en rigor, una imatge del pensament, sinó allò que destrueix la possibilitat que el pensament siga aprehès per una Imatge . La arborescència del pensament suposa “centres de significança i de subjectivitat” que instauren la llei de l’U. La multiplicitat no és intel·ligible, i encara més: es tracta d’exorcitzar, precisament, el propi del caos o l’atzar.

Leonor Seguí Nebot

Doctorada en Belles arts per la Universitat Politècnica de València, professora de E.S. i Batxillerat Artístic

“Raíz”. Tècnica mixta (acrílic, oli, collage,...), 120 x 80 cm

Contacte: 675663598 / leonorarte2000@hotmail.com

Temps, temps infinit
després del vel que aguaita la memòria.
Raig anyil que ennobleix la fatiga.
Fina tela d’aranya
que manté intacta
la utopia.

Soledad Benajes Amorós. Poemario “Soledumbre” Lima, Perú 2016

José Miguel Alguer Romero

“Figurativo XXVI – Movimiento Running”. Tècnica mixta – Collage + Acrílic,
100 x 81 x 4,5 cm

Contacte: <https://jose-alguer-2.jimdosite.com/>
jose.alguer@gmail.com
635 614 910

El pinzell que subjecte amb la mà taca el suport amb rapidesa, mescla els colors quasi a l'atzar, perdent el detall, sobreeixint de la forma, contrast de llum i ombra, la figura corre, i jo amb ella, constant moviment que no cessa es converteix en borrós, quasi en una imatge doble, com en una fotografia moguda que l'ull intenta compondre, detindre-la d'alguna forma, però tampoc per a la meua mà, que continua veloç posant color sobre color, com tenint por, que en algun moment la modele, puga desaparèixer...

68

Francisco Ivars Hurtado

“Arabesque”. Resina de polièster, fil de niló i formigó, 58 x 18 x 18 cm

Contacte: fivars@ctav.es
tensivars.blogspot.com

ARABESQUE. Posició de dansa que sol utilitzar-se per a concloure una seqüència de moviments concatenats que vibren en una freqüència especial seguint un ritme o combinació melòdica de sensacions. La postura és acrobàtica, obeeix a paràmetres i regles que denoten equilibre i coordinació i sembla surar, com si lliscara per l'atmosfera.

Sabina Requena Oltra

Professora de plàstica en secundària i batxillerat
“IN-Comunicació”. Ferro, components d'ordinador, pintura acrílica i Fusta,
218 x 118 cm

Contacte: sabinarequena@hotmail.com
699489240

Les veus des del seu amagatall en els murs
volen comptar secrets que només alguns escolten i entenen
L'intenten de nou ocultes entre circuits electrònics
i esperen que algú els trobe i comprega.

Amparo Santamarina

Llicenciatura: BBAA (Facultat de Sant Carles). Beques: F.P.I. del Ministeri d'Educació i Ciència, F.P.I. Bancaixa (València) i Universitat Internacional Menéndez Pelayo (Santander). D.E.A. en Restauració i Conservació de Béns Culturals, U.P.V. Docent U.P.V. "Sintaxis II". Tècnica mixta/tela, 114 x 146 cm

Contacte: amparosantamarina@gmail.com

A través de la boca d'una balena i escales baix entre en una àmplia sala. Davant dels meus ulls s'obri un món fantàstic, tènue, matemàtic, humit, estructurat per un ritme repetitiu i simètric d'elements arquitectònics. Estic en una enorme caixa toràcica. Enxiquisc com Alicia després d'ingerir el xarop, però calcule el meu propi territori artístic.

Reme Tomás Marrahí

Estudis Superiors d'Arts Plàstiques especialitat en ceràmica en la ESCM Alfons Blat de Manises (València)

"Texturas y cromatismos". Terracotes amb vidriats, 3 bols sobre taula 15 x 40 x 120 cm

Contacte: www.remetomas.com / rtomas207@gmail.com

El blanc, el roig i el negre predominen en la paleta cromàtica del mig segle de trajectòria d'Aurora Valero. Les cobertes trencades, sagnants, volcàniques pretenen recollir i sintetitzar el suggeridor moviment, l'excés de formes, les relacions i abstraccions, les resistències i tensions de la seua obra. La triada de bols i la seua disposició dinàmica apunten al seu univers particular, immensitat creativa, i infinita possibilitat d'expressió artística.

Carmen Carot

Formació en dibuix i pintura al Centre d'Arts i Oficis d'Aldaia, estudis de ceràmica i escultura al Centre Social del Grao de València, formació al Taller Teselas de València "Repte geomètric". Paper i acrílic, 145 x 105 cm

Contacte: 1955carmesina@gmail.com
690144105

La geometria il·lumina l'intel·lecte i trempa la ment. Totes les seues proves són clares i ordenades. A penes caben errors en el raonament geomètric, perquè està ben dispat i ordenat. Així, no és probable que la ment que s'aplica a la geometria amb regularitat cometa errors. D'esta manera, qui sap geometria adquirix intel·ligència.

Ibn Jaldú

Raquel Mira Bastidas

Llicenciada en Belles arts per la facultat Sant Carles de València. Professora de la Universitat Popular de València

“Moviment Existencial”. Fusta/tintes, 100 x 81 cm

Contacte: raquelmirabastidas@gmail.com / [instagram.com/raquelmira_art/](https://www.instagram.com/raquelmira_art/)
[facebook.com/raquel.mira.artista/](https://www.facebook.com/raquel.mira.artista/)

Ens trobem amb una estructura habitada per dues realitats diferents i marcada pel ritme. Versions d'una mateixa existència; una humanitat que mira en direcció al món virtual i una altra que encara gaudeix observant l'espai sensorial que l'envolta. Aquestes realitats semblen ombres unides pel temps, obligades a decidir en quina dimensió volen existir a cada moment del present.

70

Rosa Soriano Marzal

Llicenciada en Belles Arts, postgrau de disseny i arts gràfiques per la Universitat Politècnica de València i professora d'Ensenyament Secundari

“Malson”. Tècnica acrílica/ llenç, 133 x 106 cm

Contacte: sorianomarzal@gmail.com

MALSON?

La desitjada porta dels somnis, està oberta per a mí, sols he de transpassar un núvol esquerp, ple de colors desbordants. Els pensaments transcorren a voltes agraïts i fluïts, altres empastats i enmaranyats. Distraïdament em sumergeixo en un torrent lila, que dolçament em fa arribar a un bassal blanc. Sure esperant la turbulència verda, que em durà al dens marró i d'ahí al sobrevingut negre. Sortossament la foscor resulte acollidora i fresca... A la fi, els meus pensaments han entrat al joc; i ja em puc adormir... xopa de colors.

Fuensanta Niñirola

Llicenciada en Belles arts per Sant Carles de València. Llicenciada en Filosofia per la Universitat de València.

“Alas para Ícaro”. Dos llenços en estandard, tècnica mixta 150 x 61 cm (Cascun)

Contacte: 620290714 / fninirola2@gmail.com
<http://fninirola.blogspot.com.es> / www.instagram.com/fninirola/

“Vas volar massa alt, oh, Ícar.

Massa prop del roig sol.

Els teus cerúleas ales no van resistir la seua calor

I en fondre's, vas caure en la negra mar.

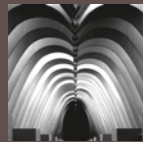
--Dèdal plorava.”

LLOTJA DE SANT JORDI

PUBLICACIONS

- 2013 1. ANTONI MIRÓ. L'Hospital Sueco-Noruec d'Alcoi.
2. 60 ANYS DE GEOMETRIA. Col·lectiva.
3. ARCADI BLASCO. A peu de forn.
- 2014 4. JOSEP RENAU. The American way of life.
5. TOMÀS FERRÁNDIZ. Temps de Guerra (1936-39).
6. ANTONI MIRÓ. El Vol del gat.
7. AURÈLIA MASANET. Trama i ordit de l'existència.
8. MIQUEL NAVARRO. La Mirada.
- 2015 9. MIQUEL CALATAYUD. Imaginari.
10. SEMPERE, sempre entre nosaltres. Col·lectiva.
11. ART VALENCIÀ. Col·lecció Martínez Guerricabeita.
12. ENRIC SOLBES. Una mirada nòmada.
13. A MIQUEL HERNÁNDEZ. Homenatge 50x50.
- 2016 14. ADRIÀ PINA. Política interna.
15. EN UN SILENCI QUIET. Col·lectiva.
16. ESTUDIS D'ART. Col·lectiva.
17. EL RESCAT DE LA PINTURA. Col·lectiva.
18. A. MIRÓ / M. NAVARRO. Costeres, ponts i xemeneies.
- 2017 19. MIRALLS DEL MIRACLE. El patrimoni industrial.
20. PER A JOAN VALLS. Papers i collages.
21. XAVIER LORENZO, La pintura.
22. FERRAN CABRERA I CANTÓ. 150 anys.
23. A MIQUEL HERNÁNDEZ, Setanta-cinc per setanta-cinc.
- 2018 24. ESPAIS AVANÇATS, Escola d'Art d'Alcoi.
25. ALEXANDRE SOLER, La imaginació desbocada.
26. CRESPO COLOMER, Passió per la fotografia.
27. RIGOBERT SOLER, L'exuberància del Mediterrani.
28. VICENT M. VIDAL I VIDAL, Mig segle d'Arquitectura.
- 2019 29. JOAN CASTEJÓN. Introspectiva, obra sobre paper.
30. S. VIANA / M. DÍAZ / L. PASTOR. Temps d'Art.
31. NOU PRESENCIES. Itineraris plurals.
32. POLÍN LAPORTA. La memòria del temps.
33. MANUEL BOIX. La Nau de Caront.
- 2020 34. A OVIDI MONTLLOR. Vinticinquevacances. Col·lectiva.
35. PACO SEMPERE/DAVID TRUJILLO. Temps d'Art.
36. AURORA VALERO. Ritme i estructura.

LLOTJA DE SANT JORDI

AJUNTAMENT D'ALCOI

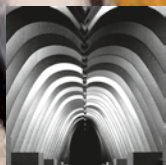

RITME I ESTRUCTURA

Aurora Valero

Alcoi 3 Desembre 2020 - 31 Gener 2021

LLOTJA DE SANT JORDI

LLOTJA DE SANT JORDI

AJUNTAMENT D'ALCOI

arteenred

CÀTEDRA
ANTONI MIRÓ
D'ART CONTEMPORANI
UNIVERSITAT D'ALACANT

AJUNTAMENT D'ALCOI
AJUNTAMENT D'OTOS